

ਸ਼ੁਨਿਦਾ

ਪੂਰਬ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਭਾਗ ਵਿਚ ਨਾਵਲ ਦਾ ਸੁਖ ਖੇਤਰ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨਾਵਲ ਦਾ ਹੀ ਸੀ । ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦਾ ਆਰੰਭ ਭਾਰੀ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਖ਼ਾਨਾ "ਸੁੰਦਰੀ" ਨਾਵਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨਾਵਲ ਹੈ । ਦੂਜੇ ਸੁੰਦਰੀ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਰਾ ਸਾ ਸੁੰਦਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਨਾਵਲ ਸੁਖ ਦਾ ਪਦਵੀ ਹੀ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨਾਵਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ । ਭਾਰੀ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲੇ ਸਿੰਘ ਸੁੰਦਰੀ, ਘਮਰ ਸਿੰਘ, ਚਲਾਮ ਦਾ ਸੁੰਦਰੀ, ਨਵੀਂਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਭਲ ਸਿੰਘ, ਵਿਖਾਈ ਕਿਸਾਨ ਸਿੰਘ, ਚਲ ਸਿੰਘ ਦੁਖੀ, ਤਰਲੇ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨਾਵਲਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕੀਤਾ । ਇਹੋ ਨਾਵਲਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪੂਰਬ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਭਾਗ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸਿੰਘ ਜਗਤ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰੀ ਦੇਣਾ ਪੈਣਾ ਨਾਵਲ ਦਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ । ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹੋ ਨਾਵਲਕਾਰਾਂ ਨੇ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸਿੰਘ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨੂੰ ਚਿਤਰਿਯਾ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵੀਯੋਗ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੁਲੋਣ ਦੇ ਕਰ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸਾ ਵਧੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਠੀਕ ਪੂਰਬ-ਸੁੰਦਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਖੋਲ ਕੀਤਾ ।

ਪੂਰਬ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਭਾਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨਾਵਲ ਸੁਖ ਸੁਖ ਇਹ ਸਿੰਘ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨਾਵਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ । ਦੂਜੇ ਨਾਵਲ ਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਹੋ ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਆਧਾਰ ਰੱਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿੰਘ, ਘਮਰ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨੂੰ ਚਿਤਰਿਯਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਸੁੰਦਰੀ ਤੋਂ ਹੈ ।

ਸੀਰੀ ਵਰਗ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨਾਵਲ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭਿਕ ਸੁੰਦਰੀ ਹੈ । ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਤਿਰਾਜ ਨਾਵਲ ਦਾ ਆਰੰਭਿਕ ਸੁੰਦਰੀ

ਨਾਵਲੀ ਕਰੁਣੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਖਧਿਯੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਖਾਣੇਕਰਾ ਵੀ ਨਾਵਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਪਣੇ ਖਧਿਯੋਂ ਦਾ ਖਾਧਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਤੱਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਸੀਰੀਸੋ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਕਤ ਨਾਵਲਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇਕ ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੀ ਸੀਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਦਾ ਕੇਵਲ ਸਰਵੋੱਚ ਹੀ ਚਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਦਾ ਪੂਰੀ ਸੁਹਿਰਦਰਾ ਕਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਨਾਵਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਖੜੇ ਨਾ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਖਧਿਯੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

ਮੇਰੇ ਬੇਨ-ਪ੍ਰੀਠ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਵਚ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕਾਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦਾ ਖਧਿਯੋਂ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਨਾਵਲ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿਰਕਣ ਦਾ ਸੰਰਢ ਹੈ । ਇਸ ਨਹੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਖਾਪਣੇ ਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਿਥੇ ਚਲਦਾ ਦਾ ਖਾਧਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਥੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾਵਲ ਦੀ ਸਮਝਾਠੀਨਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਠਾ ਵਿਖਾ ਹੈ । ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਰਦਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠਿਰਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਵਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਮਝਾਠੀਨਤਾ ਖੜੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਚਲਦਾ ਕਾਲ ਦੀ ਸਮਝਾਠੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣੇ ਦੇ ਖਾਧਾਰ ਤੇ ਚਲਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਖੜਿਤਾ ਦੇ ਖਾਧਾਰ ਤੇ ਖਧਿਯੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਖਧਿਯੋਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਖਧਿਯੋਂ ਸੀਰੀਸੋ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦਾ ਖਧਿਯੋਂ ਖੜੇ ਤਕ ਹੋਇਆ ਹੀ ਕਰੀਂ ਗਿਆ । ਇਸ ਨਹੀਂ ਸੌ ਖਾਪਣੇ ਖਧਿਯੋਂ ਇਸ ਨਵੇਂ ਖਧਿਯੋਂ ਵਾਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ ਦੇ ਖੜੇਠੀ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਦਾ ਯਤਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਜ-ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੁਝ ਸਮਿਆਂ ਨਾਨ ਨਿਰੀਖਤ ਨਾਵਲਾਂ ਨੂੰ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਤਿਹਾਸਕਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਦਰਦਾ ਦਾ ਵਿਹਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤੇ
 ਵਿਦਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਿਖ ਨਾਵਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਇਸ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਵਿਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਠਿਕਾ ਠਿਕਾ ਸਭੋਂ ਪੁਸ਼ਟਿ
 ਕਸ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਸੁਬਲ-ਜੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੱਕੀਆ ਯਕੀ ਹੋਣ ਨਹੀਂ
 ਹੋਈ । ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਜ-ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਚ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਸੁਭੀਵਰਸ਼ਿਟੀ
 ਪਟਿਕਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਬਲ-ਜੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖਾਧਾਰ ਦਰਾਵਾਂ ।

ਸੰਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਸਲੋਹੀਆਂ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹਾਈ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਸਭਕਾ ਵਿਚ ਬੇਜ-ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ । ਖਾਪਏ ਨਿਕਰਾਨ
 ਡਾ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਚੰਬਰਮੇਨ, ਸੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਯਕਿਕੇਨ ਵਿਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਸੁਭੀਵਰਸ਼ਿਟੀ,
 ਚੰਡੀਕੜ ਖਰੋ ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਕਾਰ, ਸੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸੁਭੀਵਰਸ਼ਿਟੀ
 ਸੰਪ੍ਰਿਕਸਰ ਦਾ ਵਿਭੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਕਰਕੁਚਾਰ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੇਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਖਰਵਾਈ ਦੇ ਕੇ,
 ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ।

ਸ ੧੯੨੦ Am